

Αλατζά - το μοναστήρι στους βράχους

[Επιστήμες, Τέχνες & Πολιτισμός](#) / [Προσκυνήματα-Οδοιπορικά-Τουρισμός](#)

© Φωτογραφία: Αλμπένα Μπέζοφσκα

Η Μονή της Αγίας Τριάδας, γνωστή ως Αλατζά, είναι ένα από τους πιο συχνά επισκεπτόμενους τουριστικούς χώρους στη χώρα μας. Τον Μεσαίωνα ήταν κατοικία ασκητών, ενώ σήμερα εξακολουθεί να προσελκύει τους θαυμαστές της ιστορίας και του μυστικισμού. Ιδιαίτερα τα καλοκαίρια. Αυτή τη σαιζόν οι άσπροι βράχοι της τοποθεσίας λάμπουν από τον ήλιο, ενώ η πρασινάδα των μεγάλων δένδρων και το γαλάζιο της θάλασσας χαροποιούν το μάτι του επισκέπτη.

© Φωτογραφία: Αλμπένα Μπέζοφσκα

Πριν πολλούς αιώνες στα βουλγαρικά εδάφη διαδίδεται ο ησυχασμός, που αποτελεί μέρος του ορθόδοξου χριστιανισμού. Στην βάση του βρίσκεται η μόνιμη προσευχή και η ταπεινή εσωτερική συγκέντρωση, ενώ βασικός σκοπός του είναι η ένωση με τον Θεό. Ο ησυχασμός βρίσκει αρκετούς οπαδούς ανάμεσα στους μοναχούς στο Άγιο Όρος, καθώς και σε σειρά πνευματικών κέντρων στην Μικρά Ασία και στην Βαλκανική χερσόνησο.

Στο έδαφος της χώρας μας ανακαλύφθηκαν αρκετά βραχώδη μοναστήρια, στα οποία οι οπαδοί του μυστικού κινήματος βρίσκουν καταφύγιο για την πνευματική τους πρακτική.

Η Μονή Αλατζά είναι από τα καλύτερα διατηρημένα μεσαιωνικά πνευματικά κέντρα. Βρίσκεται στο βορειοανατολικό μέρος της χώρας μας, κοντά στο γνωστό θέρετρο της Μαύρης θάλασσας “Χρυσή αμμουδιά”. Και μόνο σε 17 χιλιόμετρα από την Βάρνα. Ο δρόμος προς το μοναστήρι είναι καλά διατηρημένος.

© Φωτογραφία: Αλμπένα Μπέζοφσκα

Οι κάθετοι βράχοι είναι ύψους σχεδόν 40 μέτρων. Αποτελούν μέρος ενός οροπεδίου, που είναι γεμάτο φυσικές κόγχες. Κάποτε η τοποθεσία ήταν βυθισμένη στη θάλασσα. Σύμφωνα με τους ιστορικούς στο μέρος ζούσαν άνθρωποι ακόμη τον 4ο αιώνα. Απόδειξη γι' αυτό είναι κεραμικά τεμάχια, νομίσματα, καθώς και σταυροί, που ήταν σκαλισμένοι στους βράχους.

Πριν 7 αιώνες οι σπηλιές γίνονται μονή, που σήμερα είναι γνωστή με το όνομα Αλατζά. Το χριστιανικό όνομα της μονής δεν είναι δημοφιλές. Μετά την πτώση της Βουλγαρίας υπό τον τουρκικό ζυγό το μέρος ερημώνει. Σε αραβική και περσική γλώσσα "αλατζά" σημαίνει πολύχρωμος. Πιθανώς οι ντόπιοι έδωσαν στη μονή αυτό το όνομα πριν αιώνες λόγω των όμορφων πολύχρωμων τοιχογραφιών, που έβλεπαν εδώ.

© Φωτογραφία: Αλμπένα Μπέζοφσκα

Δυστυχώς, μέχρι σήμερα δεν έχει διατηρηθεί σχεδόν τίποτε. Διατηρήθηκαν μικρά μέρη εικόνων, που δεν επαρκούν για την αναστήλωση. Καλύτερα διατηρημένες είναι οι τοιχογραφίες στο δεύτερο επίπεδο, εκεί, όμως, απαγορεύεται η πρόσβαση τουριστών. Για ένα μέρος των τοιχογραφιών βρίσκουμε πληροφορίες στα σημειώματα ενός από τους πρώτους ερευνητές – του Κάρελ Σκόρπιλ. Στα τέλη του 19ου αιώνα οι αδερφοί Σκόρπιλ αρχίζουν έρευνες αυτού του χριστιανικού μνημείου.

Τα δωμάτια βρίσκονται σε δύο επίπεδα – κελιά των μοναχών, παρεκκλήσι, κρύπτη, ναός για επιμνημόσυνες δεήσεις. Στους βράχους διατηρήθηκαν η κουζίνα και η τραπεζαρία των μοναχών. Στο πρώτο επίπεδο, ακριβώς δίπλα στην ξύλινη σκάλα, βρίσκεται η εκκλησία της μονής. Στον ανατολικό τοίχο της είναι σκαλισμένο το ιερό. Έχει διατηρηθεί μικρό μέρος των τοιχογραφιών. Οι επιστήμονες λένε, ότι το πάνω στρώμα είναι από τα τέλη του 18ου αιώνα, ενώ το κάτω από τον 11ο-12ο αιώνα. Στο πάτωμα της εκκλησίας ανθρώπινο χέρι έχει σκαλίσει πέτρινη σκάλα, που οδηγεί σε έξι κελιά.

Η εκκλησία. Φωτογραφία: Αλμπένα Μπέζοφσκα

Είναι πολλοί οι θρύλοι γύρω από την μονή. Ο πιο διαδεδομένος από αυτούς λέει, ότι ένας από τους μοναχούς εμφανίζεται από καιρό σε καιρό και ρωτάει εάν υπάρχουν ακόμη δένδρα στην τοποθεσία και αν οι γυναίκες συνεχίζουν να γενούν. Όταν του απαντήσουν με “ναι”, ο ίδιος φεύγει.

Μετάφραση: Σβέτλα Τόντοροβα

Κείμενο: Αλμπένα Μπέζοφσκα

Πηγή: bnr.bg